

**Wyrok z dnia 16 kwietnia 1997 r.
II UKN 56/97**

Pominięcie wnioskowanego w postępowaniu apelacyjnym dowodu bez ustosunkowania się sądu do tego wniosku stanowi naruszenie przepisu art. 381 KPC i uzasadnia uwzględnienie kasacji.

Przewodniczący SSN: Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Zbigniew Myszka, Maria Tyszel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 1997 r. sprawy z wniosku Witomierza S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O.W. o rentę inwalidzką wypadkową, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 22 listopada 1996 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi wyrokiem z dnia 22 listopada 1996 r. [...] oddalił apelację Witomierza S. od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu z dnia 17 września 1996 r. [...] oddalającego odwołanie ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 maja 1996 r., wstrzymującej z dniem 1 czerwca 1996 r. dalszą wypłatę renty inwalidzkiej, pobieranej przez niego według III-ej grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy, jakiemu uległ w dniu 8 stycznia 1988 r.

W kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego pełnomocnik ubezpieczonego wnosił o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi lub Sądowi Wojewódzkiemu w Kaliszu zarzucając, że obydwa orzeczenia zapadły z istotnym naruszeniem przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy.

Rozpoznając sprawę Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Bezsporne jest, że Witomierz S., [...] uległ w pracy w dniu 8 stycznia 1988 r. wypadkowi, którego następstwami spowodowały ograniczenie jego zdolności do pracy w stopniu powodującym inwalidztwo III grupy. Organ rentowy decyzją z dnia 7 czerwca 1988 r. przyznał mu z tego tytułu rentę inwalidzką. W wyniku badania kontrolnego Obwodowa Komisja Lekarska do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia w dniu 28 marca 1996 r. nadal zaliczyła go do III-ej grupy inwalidów, natomiast Wojewódzka Komisja Lekarska stwierdziła ustąpienie inwalidztwa. To orzeczenie stało się podstawą wydania przez organ rentowy decyzji wstrzymującej dalszą wypłatę renty, stanowiącej przedmiot rozpatrywanej sprawy.

Uzasadniony jest zarzut kasacji, że pominięcie przez Sąd Apelacyjny dowodu z wyników tomografii komputerowej kręgosłupa wnioskodawcy, mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Z protokołu rozprawy przed Sądem Apelacyjnym wynika, że wnioskodawca kwestionował opinię biegłych oraz informował Sąd, że: "będzie miał robione badanie rtg kręgosłupa". Na rozprawie przed Sądem Najwyższym okazał wyniki przeprowadzonej w dniu 30 listopada 1996 r. tomografii komputerowej. Sąd Najwyższy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie w pełni podziela stanowisko wyrażone w dotychczasowym orzecznictwie, między innymi w wyroku z dnia 6 grudnia 1996 r., II UKN 26/96, że niedopuszczenie dowodu na fakty sporne między stronami, a mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, może być uznane za naruszenie istotnych przepisów postępowania i uzasadnia uwzględnienie kasacji. Zgodnie z przepisem art. 381 KPC sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Skoro zatem wnioskodawca w postępowaniu apelacyjnym wnosił o przeprowadzenie dowodu z wyników tomografii komputerowej, a termin tego badania był wyznaczony zaledwie na osiem dni po dniu rozprawy apelacyjnej, obowiązkiem Sądu Apelacyjnego było rozważenie tego wniosku. Ani w protokole rozprawy, ani w uzasadnieniu wyroku Sądu nie wskazano przyczyn pominięcia wnioskowanego dowodu. Tomografia komputerowa jest wysoce specjalistycznym badaniem pomocniczym, ułatwiającym zarówno diagnozę, jak i określenie nasilenia schorzenia w sposób bardziej obiektywny niż można to uczynić na podstawie wyników badania przedmiotowego i rtg, którym to wynikiem - w niniejszej sprawie - dysponowała WKiZ oraz biegli sądowi oraz na wynik którego powołał się Sąd Apelacyjny. Pominięcie dowodu wnioskowanego w postępowaniu apelacyjnym bez ustosunkowania się przez Sąd do tego wniosku, zdaniem składu orzekającego, stanowi naruszenie przepisu art. 381 KPC i uzasadnia uwzględnienie kasacji.

Rozpoznając sprawę Sąd Apelacyjny przeprowadzi dowód z wyników tomografii komputerowej wnioskodawcy i uzupełniającej opinii tych samych lub innych biegłych, którzy w wyraźny sposób ustosunkują się do wyników tego badania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹³ § 1 KPC orzekł jak w sentencji wyroku.

N o t k a

Powołany w uzasadnieniu **wyrok z dnia 6 grudnia 1996 r., II UKN 26/96** został już opublikowany w OSNAPiUS 1997 nr 14 poz. 256.

=====